

TÄNÄÄN

Kirkonmäet kiittää ja kumartaa

Saarnaajan kirjassa väitetään, että kaikella on oma aikansa. On paha olla tuon kirjan kirjoittajan kanssa eri mieltä. Varsinkin kun asuu juuri nyt keittiöremontin keskellä.

Aika on purkaa ja aika rakentaa. Nyt on tullut myös aika hyvästellä seurakunnan oma lehti, jota on saanut olla amatööriripohjalta tekemässä yli kolmekymmentä vuotta.

Ensin kaupunkiseurakunnan Sana kotiin -lehtenä, sitten Kirkonmäet-lehtenä, jossa Sana kotiin -lehti yhdistyi maaseurakunnan Kirkkopolku -lehden kanssa.

Yhdistäminen tehtiin viisaasti jo ennen seurakuntien lopullista yhdistymistä. Lehti näytti tietä, minne oltiin menossa.

Parina päivänä olen selailut vanhoja lehtiä ajalta, jolloin silmälasit olivat silmälasia. Paljon tuttuja ihmisiä on kuvissa. Ihmisiä, jotka ovat antaneet oman panoksensa seurakunnan elämään. Työntekijöitä, luottamushenkilöitä, eri työalojen vapaaehtoisia.

Kuvat muistuttavat, kuinka moni ihminen on antanut oman panoksensa tälle seudulle. Aika moni juttu myös hävettää. Amatööriä ei olisi koskaan pitänyt päästää liian lähelle työkoneita. Saarnojen ja puheiden kirjoittaminen on ihan eri asia kuin toimittajan työ.

Muistan myös eräitä epätoivon hetkiä aikana, jolloin jutut sai itselle taitettavaksi saksitaittona. Kerrankin ihan viime tipassa huomattiin, että puoli sivua on tyhjää. Siihen laitettiin piirrostehtävä lapsille.

Täytyy kiittää myös siitä kärsivällisyydestä, jo-

ta sai aina siinä tekovaiheessa Lehtisepiltä ja myöhemmin Pieksämäen Lehdeltä, kun Kirkonmäet siirtyi lehden liitteeksi.

Ehdottomasti hauskin ja hävettävintä juttu liittyy tapahtumaan Lehtisepillä. Kuljetin siihen aikaan kaiken tarpeellisen ja tarpeettoman muovikassissa. Ja niin silloinkin siellä oli lehden materiaali leikatuna ja kuvia juttuja varten.

Jossakin vaiheessa sanoin taittajalle, että ne kuvat ovat siellä muovikassissa, josta ne voi ottaa. En vain muistanut yhtä asiaa. Olin kesällä takavarikoi-

nut riparilla poikien kämpästä pelikortit, joissa oli aika vähäpukaisia naisia.

Piilottelin niitä aina joskus työkalvereiden taskuun. Taittaja kysyi, että et varmaan näitä tarkoittanut. Eli sori siitä. Kirkonmäet -lehti on yrittänyt hienovaraisesti alleviivata yhtä asiaa. Kirkko kuuluu kaikille. Esimerkiksi pääkirjoituksen alla oleva 20-kysymystä on pyrkinyt olemaan juttusarja, jossa haastatellaan hyvinkin erilaisia ihmisiä.

Skönnin Minnaa haastatellessa Minna esitti minulle kysymyksen. Laitatko vastaukset sillä lailla, kun ne vastaan. Vastasin, että totta kai.

Siitähän jutussa oikeasti on kysymys. Kuunnella, mitä ihmiset ovat mieltä maailman menosta. Jutusta muuten tuli yksi parhaimmista.

Joku saattaa kysyä, miksi seurakunta lopettaa tämän lehden. Syy on yksinkertainen. Säästöjä etsitään joka suunnasta.

Tämä aika on sillä lailla kirkolle paha, että verotulot vähenevät ihmisten muuttaessa pois paikkakunnalta tai erotessa kirkosta. Neljän entisen seurakunnan yhteenliittymä toi myös neljän entisen seurakunnan rakennukset ylläpidettäväksi. Jos tämän kokoinen seurakunta luotaisiin ihan alusta, ei meillä tietenkään olisi neljää kirkkoa esimerkiksi. Ja kaksi niistä on vielä museokirkkoja, joita museovirasto vahtii haukan lailla. Eli kaikella on aikansa.

Nyt on aika lyödä pääkirjoituksille ja tälle lehdelle piste.

ANTTI NIEMI

Pieksämäen seurakunta

KIRKONMÄET

Päätoimittaja

Antti Niemi

Toimituskunta

Rita Eronen

Tara McLees

Kansikuva Tara McLees

Taitto

Pieksämäen Lehti

Julkaisija

Pieksämäen seurakunta

Paino

Lehtisepät Oy, Pieksämäki

Uusin lehti on luettavissa myös seurakunnan nettisivuilla osoitteessa www.pieksamaen-seurakunta.fi

20 kysymystä

Maija Holopainen saa ansaitun kunnian olla tämän juttusarjan viimeinen haastateltava. Hänethän tunnetaan erityisesti Heikki Holopaisen vaimona, mille on joskus virastolla naurattu. Tutkaparin Eronen-Holopainen löytää kirkkoherranvirastosta, joka on haastattelijan mielestä meidän firman keskus.

1. Pieksämäellä asuu kahdenlaisia ihmisiä, junan tuomia ja alkuasukkaita. Sinä kuulut jälkimmäiseen kategoriaan. Jos Pieksämäkeä pitäisi esitellä turistille, minne veisit hänet?

–Partaharjun luonto ja Ristikiven kirkko, aina yhtä vaikuttava esittelyn kohde. Vedenjakajareitistö on myös esittelyn arvoinen.

2. Olet asunut elämäsi aikana ainakin Kuopiossa ja Varkaudessa. Jos pitäisi vielä muuttaa jonnekin, minne muutokuorma lähtisi?

–Olen niin tyytyväinen alkuasukas, että en kaipaa muualla. Mutta jos kaupungin sisällä muuttaisin niin Kukkaroniemen mökille asettuisin.

3. Mikä sinusta on parasta pieksämäkeläisessä elämenossa?

–Olen pikkukaupunki-ihminen. Nautin tuttuudesta ja turvallisuudesta. Pyörällä pääsee joka paikkaan ja apua löytyy tarvittaessa.

4. Viime vuosina Pieksämäellä on käyty kiivastakin keskustelua rakentamisesta. Jos sinä saisit päättää, mitä tänne seuraavaksi rakennettaisiin ja miksi?

–Enpä oikein osaa sanoa. Ehkä toivoisin vain, että entisen tilat ja rakennukset pidettäisiin kunnossa.

5. Kirkkoherranvirasto on seurakunnan keskus. Sinne tullaan, kun suru on kohdannut tai tapahtunut jotakin iloista. Mitkä asiat sinulle ovat tärkeitä työssäsi?

–Kyllähän se ihmisten auttaminen elämän iloissa ja suruissa on ollut parasta ja palkitsevinta. Bonuksena olen saanut mahdollisuuden työpäin, jonka kanssa ollaan oltu yli 27 vuotta samassa huoneessa ja jaettu koko elämän kirjo.

6. Se toinen Holopainen on ollut tunnettu siitä, että Urheiluruudun aikana ei vastata puhelimeen ja että kuularingissä pitää toimia sääntöjen mukaan? Mitkä asiat ovat sinulle tärkeitä työn ulkopuolella?

–Lapsenlapset ovat ykkösiä. Heidän kanssaan on mukava puuhastella. Olen myös ulkoilma-ihminen, joten ulos on joka

Antti Niemi

päivä päästävä. Urheiluruudun aikana muistan yleensä jonkun asian, mikä pitäisi heti sanoa, mutta 40 vuoden kokemuksella osaan jo joskus sen hetken olla hiljaa ja vaikkapa keskittyä lukemiseen.

7. Olen pyrkinyt lähettämään sinulle menomusiikkia aina syntymäpäivänä. Esimerkiksi Vilho Vartiaista tai Helka Hynnistä. Millaista musiikkia kuuntelet omasta vapaasta tahdostasi?

–Tuo Vilho oli minun suosikkini ja sinulle olen lähettänyt synttärilipun Helkan konserttiin. Kummankaan konserttiin ei taideta enää päästä. Musiikin kuuntelu riippuu aina vähän mielialasta, joten siis välillä menee reippaat ja välillä leppoisan rauhalliset musiikit. Tykkään myös laulella virsiä lähinnä lapsenlapsien iltalauluna.

8. Näin joulun lähestyessä voisit määritellä, millainen on täydellinen joulukuusi ja mikä tekee joulusta joulun?

–No senhän pitäisi olla tuuhea latvakuusi käpyjen kera, mutta koristeilla saa harvemminkin näyttämään hyvältä (tätä ei kannata ottaa kotona puheeksi). Laulelen usein joulun alla erään vanhan ystäväni tekemää joululaulua; Joulusta teethän joulun itsesi antaen, silloin soi seimen luona mun virtteni riemuinen. Partaharjun aikaan joulu alkoi vasta jouluaamun Ristikiven kirkosta ja kahveista joululaulujen kera.

9. Arvelen, että olet saanut nauramisen lahjan vanhemmilta Helkalta ja Urkilta, ja joka on ilahduttanut monta kertaa töissä. Onko sinulla joku toinen lahja, josta haluaisit päästä eroon?

–Isä-Urkki sanoi aina, että kunhan täytät 30 vuotta, niin sitten se nauru loppuu. Mutta Antti, miksi lahjasta pitää päästä eroon. Tietysti voi ajatella että itsepäisyys ja kotona aina oikeassa oleminen on lahja ja niistä ehkä voisin kyllä luopua (ainakin osittain).

10. Pappi, lukkari, sieppari, koppari. Mikä sinusta pitää tulla isona?

–Pienestä pitäen ajattelin, että tulisipa minusta äiti. Ihanaa, kun se toive toteutui kolmen upean pojan myötä.

11. Paras muisto lapsuudesta?

–Tätini Nanni vei minut puolen yön maissa uimaan kuumana kesäyönä. Vielä vanhana ja dementoituneenakin hän muisteli, että Maija se oli pienenä kova tyttö uimaan.

12. Mitkä asiat tekevät sinut surulliseksi?

–Hätä, tuska ja järjettömiltä tuntuvat teot. Usein on myös niin, ettei niihin pysty puuttumaan eikä aina auttamaan.

13. Minkälaiset asiat tuovat iloa elämääsi?

–Valtteri 9 vuotta, Väinö 6 vuotta, Siiri 5 kuukautta, Heikki 65 vuotta, pojat ja miniät sekä ystävät. Riemukkaita iloa tuottavia tapauksia kaikki.

14. Tunnen sinua sen verran, että sinusta ei olisi hirmuhallitsijaksi. Mutta jos saisit olla päivän diktaattorina, niin mikä olisi ensimmäinen asia, johon tarttuisit kiinni?

–Antaisin kovat rangaistukset kaikesta pahuudesta ja vääryydestä, mutta tulisikohan minustakin sitten se diktaattori.

15. Uskallatko sanoa olevasi hyvä jossakin?

–Osaan tehdä hyvän kardemummakakun.

16. Asia, jonka haluaisit unohtaa, mutta silti tunnustaa vain tämän lehden lukijoille?

–En osaa tehdä käsin &-merkkiä. Rita on yrittänyt kaikki nämä vuoden sitä minulle opettaa.

17. Villit huhut kertovat, että sukuun on tullut myös kasvissyöjiä? Nimeä silti rohkeasti kolme ruokalajia, jotka saavat sinut hyvälle mielelle?

–Porkkanakeitto, pinaattikeitto ja sinun mieleksesi lihapullat.

18. Mitkä ovat ensimmäiset kokemuksesi Pieksämäen seurakunnasta ja millaisia muistoja ne herättävät?

–Olen kaupunkiseurakunnan kerhotyttö, kerhonojaja, seurakuntanuori ja niin edespäin. Seurakunta on aina kuulunut elämäni. Mieskin löytyi samoista porukoista ja monet rakkaat ystävät ja työtoverit. Muistoissa on paljon hienoja asioita seurakuntalaisena ja työntekijänä. Toki elämän kirjo on monenmoisen ja siihen kuuluu vaikeitakin asioita, mutta kiitollisena ja ylpeänä jään odottamaan mitä eläkepäivät tuovat tullessaan.

19. Mihin suuntaan ohjaisit kirkkolaivaa ja omaa seurakuntaamme?

–Samassa veneessä eteenpäin, hyvää tahtoa ja lähimmäisen rakkautta noudattaen.

20. Saa lähettää terveisiä!

–Tutuille ja tuntemattomille enkeleitä matkallenne.

ANTTI NIEMI

MENNYTTÄ JA TULEVAA

Uusi korttelikerho aloittaa tammikuussa

Uuden korttelikerhon toimintaa ovat olleet suunnittelemassa Neuvokkaan toiminnanjohtaja Leena Majava, seurakunnan johtava diakoniatyöntekijä Sari Sormunen, diakoni Mikko Rynnänen, kaupungin projektityöntekijät Kaija Heiskanen ja Milja Tani sekä vapaaehtoiset vertaisohjaajat Eeva Holopainen ja Anneli Valkonen.

Pieksämäen kaupungissa aloittaa vuoden 2018 alusta toimintansa Kantakaupungin korttelikerho. Kerhosta on tullut toivetta ikäihmisiltä sekä heidän läheisiltään.

Pieksämäen kaupunki, Pieksämäen seurakunta ja Toimintakeskus Neuvokas päättivät yhdistää voimavaransa ja perustaa yhdessä Kantakaupungin korttelikerhon, johon yhdistyy Abelissa toimiva kaupungin järjestämä ikäihmisten avoin päivätoiminta.

Kerhon toimintaa ovat olleet suunnittelemassa Neuvokkaan toiminnanjohtaja Leena Majava, seurakunnan johtava diakoniatyöntekijä Sari Sormunen, diakoni Mikko Rynnänen, kaupungin projektityöntekijät Kaija Heiskanen ja Milja Tani sekä vapaaehtoiset vertaisohjaajat Eeva Holopainen ja Anneli Valkonen.

KORTTELIKERHO kokoontuu 5.1.2018 alkaen kuukauden ensimmäinen ja kolmas perjantai kello 13–15 Uuden kirkon seurakuntasalissa osoitteessa Keskuskatu 27.

Kantakaupungin korttelikerho

Uuden kirkon seurakuntasalissa Keskuskatu 27

Kevät 2018

Kuukauden 1. ja 3. perjantai Klo 13.00–15.00

(5.1, 19.1, 2.2, 16.2, 2.3, 16.3, 6.4, 20.4, 4.5, 18.5)

Kerho on avoin kaikille ikäihmisille. Tavoitteena on tuoda osallistujille iloa, virkistystä, liikuntaa, yksinäisyyden torjumista sekä yhdessä tekemistä

Lämpimästi tervetuloa!

Järjestää Pieksämäen kaupunki, seurakunta ja Neuvokas

Korttelikerhossa ovat mukana vapaaehtoiset vertaisohjaajat ja ohjelma on vaihtuvaa ja ikäihmisten toiveiden mukaista. Korttelikerho on avoin kaikille

ja sen tavoitteena on tuoda osallistujille iloa, virkistystä, liikuntaa, yksinäisyyden torjumista sekä yhdessä tekemistä. Kerhossa on kahvitarjoilu.

Jouluiloa vähävaraisille

Diakoniatyö ottaa vastaan lahjoituksena kuivaelintarvikkeita (esim. kahvia, teetä, hedelmä- ja lihasäilykkeitä, riisiä, jauhoja) ja hygieniatuotteita, sekä neuleita jaettavaksi lapsiperheille.

Tuotteita otetaan vastaan diakoniatuotoimistoissa viikoilla 48, 49 ja 50 eli 27.11.–15.12.2017.

Diakoniatuotoimistojen aukiolot:

Kantakaupunki (Keskuskatu 27) ma, ti, to ja pe 9–15, ke ei vastaanottoa.

Muissa diakoniatuotoimistoissa sopimuksen mukaan.

Lahjoittamalla voit auttaa!

Yhteistyö K-market Neilikan kanssa jatkuu edelleen. Myös tänä jouluna sinulla on mahdollisuus lahjoittaa ostamasi ruokakassi tai rahalahja K-market Neilikkaan. Kauppias toimittaa lahjoituksesi seurakunnan diakoniatyön kautta jaettavaksi vähävaraisille lapsiperheille.

Tämä on ollut niin suosittua ja toivottua yhteistyötä, lahjoittajien toiveesta sitä jatketaan edelleen.

Pieksämäen seurakunta diakoniatyö

Pieksämäen seurakunnan musiikkiryhmät

Kevät 2018

Lapsikuoro VALO

keskiviikkoisin klo 15–16 Uuden kirkon seurakuntasalissa kuoronjohtajana Silja Heikkilä puh. 044 737 2244

Pieksämäen kirkkokuoro

torstaisin klo 16.30–18 Uudessa kirkossa kuoronjohtajana Silja Heikkilä puh. 044 737 2244

Jäppilän kirkkokuoro

joka toinen keskiviikko 17.1. alkaen klo 16 Jäppilän seurakuntatalolla kuoronjohtajana Ari Voutilainen puh. 050 381 9633

Villiruusut- lauluryhmä

joka toinen keskiviikko 17.1. alkaen klo 12 Jäppilän seurakuntatalolla johtajana Ari Voutilainen puh. 050 381 9633

Gospel-Äijät & Lady

harjoittelee kerran viikossa Ari Voutilaisen johdolla

Gospelkuoro ILO

Uusi kuoro nuorille aikuisille ja työikäisille torstaisin 11.1.2018 alkaen klo 17–18 Uuden kirkon Luther huoneessa kuoronjohtajana Mari Marjokorpi puh. 050 410 0385

Kaikkiin ryhmiin otetaan lisää laulajia. Tervetuloa tutustumaan toimintaan! Musiikkityön tapahtumia voi seurata myös Facebookissa ja Instagramissa

Pieksämäen seurakunnan musiikkityö

pieksamaen_srk_musiikki

Omaishoitajien Kirkkopyhä
2. adventtisunnuntai 10.12.
klo 10 Osallisuudenmessu
Uudessa kirkossa
(Keskuskatu 31)

messun jälkeen noin klo 11.30 jouluruokailu ja lyhyt juhla Uuden kirkon seurakuntasalissa.

Ilmoittautuminen ruokailuun to 30.11. mennessä diakoniatyön ilmoittautumispuhelimeen puh. 044 737 2219 (ti, to ja pe klo 9–11) tai www.pieksamaenseurakunta.fi/ilmoittautumiset

Pieksämäen seurakunta

Olet lämpimästi tervetullut yksin, kaksin tai yhdessä hoidettavan kanssa!

